

کوله سفری

مسافرت ارزان قیمت با حدائق بار و هزینه‌ی اقامت

مترجم: علیرضا فاطمی

تاریخچه

با این که هیچ تعریف مشخصی برای تعیین دقیق پیشینه‌ی کوله سفری در دست نیست، اما ریشه‌ی ان را می‌توان در میان هیبی‌ها (فرقه‌ای از جوانان آمریکا) در دهه‌ی ۶۰ و ۷۰ میلادی جستجو کرد. آن‌ها در بخش‌هایی از جاده‌ی ابریشم سفر کردند. اکنون برخی از مسافران کوله‌سفری در بی‌احیای آن سفر هستند، البته با شکل بسیار ساده‌تر و با هدف جلب توجه جامعه‌ی جهانی به مساله‌ی حفاظت از محیط زیست. با وجود این‌که به علت وجود نازارمی‌ها و جنگ در کشورهای افغانستان، ایران و عراق حرکت هیبی‌ها تا امروز معلق ماند، اما کوله‌سفری در قسمت‌های بیشتری از دنیا گسترش پیدا کرد.

در سال‌های اخیر افزایش بودجه‌ی شرکت‌های هوایپیمایی و پروازهای ارزان قیمت به موضوع کمک شایانی کرده‌است. در حال حاضر هیبی‌های نسل جدید در حال شکل گیری برای سفر به شمال آفریقا در کشورهایی نظیر مراکش و تونس و سایر مناطق توسط پروازهای ارزان قیمت هستند.

تغییرات دنیای تکنولوژی و همچنین پیشرفت‌ها نیز به تغییرات در مساله‌ی کوله‌سفری کمک کرده‌است. اصولاً مسافران کم‌هزینه‌ی در هنگام سفر به علت امکان سرقت شدن، آسیب دیدن یا موضوع اضافه بار از همراه داشتن وسایل الکترونیکی گران قیمت مانند لپ‌تاپ، دوربین‌های سنگین دیجیتال و PDA خودداری می‌کنند. هر چند اشتیاق به برقرار ماندن ارتباط به وسیله‌ی وسایل الکترونیکی سبکتر باعث پدید آمدن نوعی جدید از کوله‌سفری با عنوان "فلش پکینگ" شده است که روز به روز شاهد رواج بیشتر این گونه سفر در دنیا هستیم. همزمان با تغییر در این‌که در کوله‌سفری چه چیزهایی توسط مسافر حمل می‌شود، همچنین این نوع سفر در حال کاهش وابستگی خود به کوله‌پشتی‌های سنتی است. اگرچه این کوله‌پشتی‌ها هنوز به عنوان عصر اولیه‌ی کوله‌سفری قابل احترام هستند.

پرتمال جامع علوم انسانی

هنگام تعطیلات ان‌ها در میان دبیرستان و دانشگاه و استغلال است. این افراد عموماً سعی دارند که سفر کم‌هزینه‌ای داشته و اغلب در فعالیت‌های توریستی شرکت می‌کنند و برای تمایز از پوشیدن لباس‌های محلی و سنتی منطقه‌ی سفرشان اجتناب می‌کنند.

فرهنگ

یکی از مهم‌ترین اصول کوله‌سفری حس ارتباط است. این مسئله در شکل اقامت در خوابگاه‌ها که دارای آشپزخانه‌ی مشترک هستند و سفرهای طولانی با اتوبوس و قطار آشکار می‌شود و آن‌چه مهم است تقسیم و مبادله‌ی تجربیات می‌باشد. این مساله به تک‌تک اعضاء گروه امکان می‌دهد تا در جین صرفه‌جویی در پول چیزهای زیادی از یکدیگر یاد بگیرند. این اطلاعات حتی گاهی به روزتر از اطلاعاتی است که در مجله‌ی تخصصی **Lonely Planet** (یکی از مشهورترین راهنمایی‌های تخصصی سفر) به چاپ می‌رسد.

اصل بسیار پر اهمیت دیگر در کوله‌سفر مساله‌ی حس اصالت است. کوله‌سفری در اصل یک تفریح و سرگرمی نیست، بلکه نوعی آموژش محسوب می‌شود. در این نوع سفر، مسافران می‌خواهند تا واقعیت منطقه‌ی مورد بازدید را تجربه و لمس کنند و از سفرهای برنامه‌ریزی شده توسط تورهای مسافرتی معمول خودداری کنند. البته این مساله باعث شده تا مسافران کم‌هزینه متشم به ضد توریست شوند. هم‌چنین در این نوع سفر احساس نوعی تحسیس و مردموز بودن وجود دارد و مسافر سعی دارد تا با ایجاد صمیمیت با افراد بومی، نزدیک‌تر به زندگی واقعی آن‌ها باشد.

این واژه همچنین معکوس‌کننده‌ی افزایش آمار مسافرانی است که مسافرت‌های سنتی و برنامه‌ریزی شده را رها کرده و سفر به مناطقی را آغاز کرده‌اند که روزگاری مقصد مسافران کم‌هزینه و ماجراجویانه بوده و همچنین باعث افزایش آمار افرادی است که با کار و زندگی راحت خود خداحفاظی کرده و زمان خود را صرف سفرهای این‌چنینی به همراه وسائل جمع‌وجور خانگی کرده‌اند. در نتیجه مسافرانهای در حال ارائه امکانات لوکس‌تر، گران‌قیمت‌تر و راحت‌تر هستند. این مسافرانهای تغییر در نوع تقاضاهای مسافران را درک کرده‌اند. به نظر مرسد فلش‌پکرها خود را به شدت با تغییرات تکنولوژی همراه ساخته‌اند.

گپکینگ (Gap-packing)

گپکینگ نیز یک واژه‌ی جدید است که اشاره به افراد جوان‌تر داشته که معمولاً اروپایی بوده و در مدت زمان کوتاهی به چندین کشور مختلف کوله‌سفری انجام می‌دهند. این زمان در

انواع کوله‌سفری Flashpacking (فلاش پکینگ)

واژه‌ی جدید فلاش‌پکینگ اشاره به نوعی از کوله‌سفری به اصطلاح با دست و دل بازی بیشتر دارد. یک فلاش‌پکر تعدادی از خصوصیات یک مسافر کم‌هزینه از جمله نوعی از استقلال، نداشتن برنامه‌ای مشخص و سفرهای طولانی مدت به اماکن عجیب و دور از دسترس را دارد. در حالی که واژه‌ی کوله‌سفری، تداعی یک سفر سنتی کم‌خرج و سفرهای ارزان قیمت است. در فلاش‌پکینگ برای سفر بودجه‌ی بیشتری در نظر گرفته و پول بیشتری خرج می‌شود و به راحتی می‌توان فلاش‌پکینگ را کوله‌سفری با بودجه‌ی کلان‌تر تعریف کرد.

یک مرجع علمی فلاش‌پکر را این‌گونه تعریف کرده است: «گروهی از مسافران که به سرعت در حال افزایش تعداد بوده و به سفر و اقامت به روز و آسان با هزینه‌ی بالا اشتیاق دارند و برای فعالیت‌ها خود و سفر به مقاصد موردنظر آزادانه و گاهی همراه با اصراف بول خرج می‌کنند». مرجع دیگری نیز این واژه را این‌طور تعریف می‌کند: «ترکیبی ناهمگون از فقر و ثروت در سفرهای ماجراجویانه با غذایی ساده در روز و اقامتی راحت در شب».

فلش‌پکرها بیش تر به عنوان ماجراجویان عصر تکنولوژی تعریف شده‌اند که اغلب ترجیح می‌دهند با تلفن همراه، دوربین دیجیتال، آی‌پاد و لپ‌تاپ خود سفر کنند. اگرچه برای فلاش‌پکر بودن وجود هیچ‌یک از این وسائل ضروری نیست. با وجود تمامی این تعریف‌ها در نهایت باید گفت که ریشه و اصل واژه‌ی فلاش‌پکر مبهم است.